

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7PP/21/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010393
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Hollá Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125010393.1

Uznesenie

6 7PP/21/2025

Okresný súd Banská Bystrica konajúc samosudcom JUDr. Barborou Hollou Sopkovou na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. 06. 2025 o žiadosti A. B., nar. XX. XX. XXXX v Handlovej, o žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

6 7PP/21/2025

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX v Handlovej, trvale bydliskom Mesto Prievidza, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 02. 05. 2025, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/52/2022 zo dňa 05. 12. 2022 v trvaní 4 (štyroch) rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, z a m i e t a.

odôvodnenie:

5 7PP/21/2025

Dňa 02. 05. 2025 bola súdu doručená žiadosť odsúdeného dôvodiac, že doteraz vykonaný trest dosiahol svoj účel a splnil svoju funkciu. Vytvoril si podmienky k tomu, aby po prepustení viedol riadny život. Spáchanie trestných činov úprimne ľutuje a uvedomuje si nesprávnosť svojho konania. Absolvoval resocializačný program na zvýšenie schopnosti empatie a zodpovednosti za trestnú činnosť na vlastnú žiadosť. Po prepustení na slobodu sa vráti späť k svojej rodine, ktorá ho podporuje a má ju veľmi rád. Pred výkonom trestu bol zamestnaný a má prisľúbenú rovnakú pozíciu v prípade prepustenia.

Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, zaslal súdu hodnotenie odsúdeného k žiadosti o podmiennečné prepustenie, z ktorého vyplýva, že odsúdený nastúpil do výkonu väzby zo slobody predvedením dňa 16. 08. 2022 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava. Počas výkonu väzby bolo správanie, vystupovanie a plnenie povinností odsúdeného na požadovanej úrovni. Následne odsúdený dňa 12. 12. 2022 v uvedenom ústave nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody. Po absolvovaní nástupného oddielu bol dňa 24. 01. 2023 umiestnený do kolektívu odsúdených v rámci stredného stupňa stráženia v diferenciacnej skupine „B“. v pedagogickej dokumentácii nie sú zaznamenané žiadne nedostatky v dodržiavaní právnych noriem a predpisov platiacich vo výkone trestu odňatia slobody. V kolektíve odsúdených neboli zaznamenané konfliktné situácie. V interakcii s autoritami komunikoval slušne, konfliktným situáciám a interpersonálnym sporom sa vyhýbal. Z resocializačného hľadiska a hľadiska plnenia úloh programu zaobchádzania je nutné uviesť, že mal snahu o zvyšovanie právneho a spoločenského povedomia účasťou na osvetových aktivitách. V období od 09. 08. 2023 do 04. 12. 2023 úspešne absolvoval skupinový intervenčný program „Vnímam i teba“, ktorého cieľom bolo zníženie rizika recidívy páchatelov trestnej činnosti po ich prepustení. V období od 01. 02. 2023 do 12. 03.

2023 bol pracovne zaradený na pracovisku PD Košeca – plasty a následne bol pracovne zaradený na pracovisko Píla – Kameničany, kde pracoval od 13. 03. 2023 do 06. 02. 2024. Dňa 07. 02. 2024 bol pracovne preradený na pracovisko Údržbárske dielne, kde pracoval do 04. 06.2024. na uvedených pracoviskách dosahoval dobré pracovné výkony, o čom svedčia viaceré zaznamenané pozitíva zo strany personálu ústavu. Sociálny kontakt udržiaval občasnou korešpondenciou a pravidelným telefonovaním s matkou a bratmi. O návštevu požiadal v jednom prípade, no pozvané osoby sa nedostavili. Na ďalší výkon trestu bol na vlastnú žiadosť eskortovaný dňa 04. 06. 2024 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová. Po primárnej adaptácii na podmienky výkonu trestu v tunajšom ústave bol v rámci vnútornej diferenciacie ústavu umiestnený na ubytovňu s „B“ diferenciacnou skupinou. Na podmienky výkonu trestu odňatia slobody sa odsúdený adaptoval bez problémov. Odsúdený sa na uvedenej ubytovni nedostal do rozporu s právnymi normami a predpismi platnými v podmienkach výkonu trestu. Následne si vzhľadom na svoj prístup k plneniu povinností dokázal vytvoriť podmienky na umiestnenie do ubytovne s diferenciacnou skupinou „A“, kde mu bol dňa 22. 08. 2024 stanovený program zaobchádzania. Odsúdený sa na uvedenej ubytovni nedostal do rozporu s právnymi normami a predpismi platnými v podmienkach výkonu trestu. Je možné konštatovať, že jeho správanie a vystupovanie v tunajšom ústave bolo na požadovanej úrovni. Závažnejšie alebo opakované nedostatky sa nevyskytovali. Ústavný poriadok rešpektoval. V interakcii s autoritami komunikoval slušne, konfliktným situáciám a interpersonálnym sporom sa vyhýbal. V jednom prípade mu bolo povolené opustenie ústavu s monitorovacím náramkom v sprievode príslušníka dňa 04. 12.2024 za účelom návštevy kultúrnych, športových a osvetových podujatí. Následne mu bolo povolené opustenie ústavu s monitorovacím náramkom v sprievode príslušníka dňa 25. 04. 2025 za účelom vybavenia osobných dokladov. Do prednáškovej činnosti v ubytovni zameranej na vzdelávanie a resocializáciu v oblasti závislosti, medziľudských vzťahov a rozvoja osobnostných kompetencií sa v priebehu výkonu trestu zapíjal podľa svojich záujmov. Dňa 04. 02. 2025 mu bola zmenená diferenciacná skupina z „A“ na diferenciacnú skupinu „VO“ (výstupný oddiel) v rámci národného projektu Šanca na návrat 2, ktorého cieľom je u osôb vo výkone trestu odňatia slobody znížiť riziká sociálneho vylúčenia. V rámci resocializačných a výchovnovzdelávacích programov sú odsúdenému poskytované informácie zhrnuté do jednotlivých modulov o sociálnej komunikácii, sebapoznání, zamestnanosti, právnych aspektoch, finančnej gramotnosti, závislostiach a rodinných vzťahoch. Uvedených aktivít sa odsúdený zúčastňuje pravidelne bez zaznamenaných nedostatkov. Postoj k spáchanej trestnej činnosti má kritický. Celkovo bol počas výkonu trestu trikrát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol. Odsúdený sa snaží svoj voľný čas tráviť aktívnym spôsobom. Hráva aj spoločenské hry a venuje sa telesnému cvičeniu, varí v kuchynke pre odsúdených. Zúčastňuje sa skupinových aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti ako na ubytovni, tak aj v rámci celého ústavu. Možno konštatovať, že voľný čas si dokáže organizovať samostatne a snaží sa ho vyplniť zmysluplnými činnosťami. Odsúdený bol od jeho príchodu do tunajšieho ústavu pracovne motivovaný. Od 20. 06. 2024 bol krátke obdobie pracovne zaradený na pracovisko Elektro, následne bol preradený dňa 03. 07. 2024 na pracovisko s voľným pohybom Upratovači, kde neboli evidované nedostatky. Aktuálne je pracovne zaradený na pracovisku Kuchyňa príslušníkov, kde vykonáva funkciu čašníka. Odsúdený má tak v rámci ústavu voľný pohyb. Dobré pracovné výsledky potvrdzujú aj viaceré zaznamenané pozitíva zo strany personálu ústavu na jeho osobu. Odsúdený je slobodný, bezdetný. Sociálny kontakt udržiava formou korešpondencie a telefonických hovorov s jeho matkou, súrodencami a matkiným partnerom. Rodina ho podporuje zasielaním balíkov a finančných prostriedkov. Možno konštatovať, že odsúdený prejavuje záujem udržiavať kontakt s vonkajším prostredím a upevňovať tak sociálne pozitívne vzťahy a väzby potrebné aj po ukončení výkonu trestu. Vzťah k rodine možno charakterizovať ako štandardný. Resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Podmienečné prepustenie sa odporúča s probačným dohľadom bez návrhu na uloženie primeraných obmedzení a povinností.

Súd vo veci podmiennečného prepustenia určil termín verejného zasadnutia. Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a vypočul aj odsúdeného.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu a uviedol, že mu je ľúto, čoho sa dopustil. Počas výkonu trestu na sebe pracoval a sľúbil, že sa v prípade podmiennečného prepustenia nevráti do výkonu trestu.

Prokurátor navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť, aj keď z hodnotenia ústavu vyplýva, že sa počas aktuálneho trestu polepšil. Má ale za to, že od neho nie je možné očakávať vedenie riadneho života.

Poukázal na register trestov, z ktorého vyplýva, že bol aj opakovane podmiennečne prepustený, napriek tomu sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody.

Zástupca ústavu na výkon trestu odňatia slobody uviedol, že od vypracovania hodnotenia došlo k dvom pozitívnym zmenám, a síce odsúdenému boli udelené dve disciplinárne odmeny dňa 21. 05. 2025 (pochvala za vzorné plnenie pracovných povinností) a dňa 26. 05. 2025 (pochvala za príkladný čin, kedy civilnému zamestnancovi pomohol, keď mu prišlo nevoľno. Na záveroch hodnotenia trvá.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery všetkých uložených a nariadených trestov odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenia vyjadrujú predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu.

Odsúdený A. B. v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/52/2022 zo dňa 05. 12. 2022 v trvaní 4 (štyroch) rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Priestupkovo nebol odsúdený postihnutý ani raz.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doteraz štrnásťkrát súdom potrestaný, prvý raz v roku 1998, čosi málo pred svojimi devätnástimi narodeninami. Aj ďalšie dva roky bol potrestaný, pričom z odsúdenia z roku 2000 (Okresný súd Prievidza sp. zn. 3T/146/200) bol podmiennečne prepustený dňa 19. 06. 2009 (Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 1PP/32/2009), no dňa 27. 01. 2012 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. Z odpisu registra trestov vyplýva, že z toho istého trestu bol podmiennečne prepustený už v roku 2000 (Okresný súd Trenčín sp. zn. 4PP/417/200) a výkon zvyšku trestu mu bol nariadený v roku 2003. Odsúdený bol v roku 2013 účastný amnestie.

Podmiennečné prepustenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1PP/32/2009 sa však týkalo aj ďalšieho odsúdenia z roku 2003. V rokoch 1997 až 2004 bol odsúdený súdom potrestaný v ôsmich prípadoch, jednalo sa prevažne o majetkovú trestnú činnosť, no aj trestný čin ublíženia na zdraví. Potom bol odsúdený v roku 2010 za opilstvo k podmiennečnému trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol v roku 2012 nariadená, a následne aj v roku 2011 dvakrát za majetkovú trestnú činnosť, trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia, výtržníctva a nebezpečného vyhrážania. Z týchto odsúdení bol A. B. tretíkrát podmiennečne prepustený v roku 2014 so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov. V registri trestov sa nenachádza údaj o tom, či sa v tejto skúšobnej dobe osvedčil alebo nie, no už v roku 216 bol A.

B. odsúdený za trestné činy vydierania a znásilnenia a v roku 2022 znova bol odsúdený sa trestný čin vydierania a poškodzovania cudzej veci.

Odsúdený má 46 rokov, trestnú činnosť začal páchať pred sedemnástimi rokmi (najneskôr v roku 1998) a s prestávkami, kedy vykonával predovšetkým nepodmienečné tresty odňatia slobody alebo sa aj chvíľu snažil viesť riadny život, v podstate sa až (najneskôr) do roku 2022 dopúšťal protiprávneho konania. Dokopy mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody v trvaní 275 mesiacov, čo je viac ako 22 rokov. Nepodmienečné tresty odňatia slobody však nevykonal vždy v celom rozsahu, pretože bol trikrát podmiennečne prepustený, v jednom prípade bol účastný amnestie a iba v jednom prípade mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody pri podmiennečnom prepustení. V jednom prípade, ako už bolo uvedené, chýba poznámka o tom, či bol zvyšok trestu nariadený alebo bolo vyslovené osvedčenie. Opakovane však odsúdený páchal trestnú činnosť, pričom jej závažnosť bola stupňovaná, keďže posledné dve odsúdenia sa týkajú násilnej kriminality. Pre nevedenie riadneho života mu bol nariadený aj výkon zvyšku trestu odňatia slobody po podmiennečnom prepustení. Skúšobná doba a ani výnimočne udelená amnestia v roku 2013 odsúdeného neodradila od pokračovania v páchaní trestnej činnosti. Odsúdený má síce podľa hodnotenia ústavu osvojené návyky a bola mu za plnenie povinností udelených viac (4) odmien – pochvala, no napriek tomu sa v civilnom živote dopúšťal aj majetkovej trestnej činnosti, aj násilnej trestnej činnosti či nebezpečného vyhrážania. Počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody bol disciplinárne odmenený aj za príkladný čin, poskytol pomoc osobe, ktorej prišlo zle, avšak v minulosti porušoval aj záujem chránený Trestným zákonom v podobe života a zdravia. Normy a hodnoty spoločenského života a ich dodržiavanie zrejme nie sú pre odsúdeného dostatočnou motiváciou na vedenie riadneho života a od protiprávneho konania ho doteraz neodradili ani doteraz uložené a vykonané tresty. Za nedostatočnú motiváciu na zlepšenie svojho života súd v prípade odsúdeného považuje aj rodinu, keďže sa odsúdený dopúšťal trestnej činnosti, hoci mal jej podporu aj pred výkonom trestu odňatia slobody. Možno za pozitívne však považovať to, že rodina odsúdeného podporuje neustále. Napriek tomu označené skutočnosti samé o sebe nepostačujú na konštatovanie že odsúdený bude viesť budúcnosti riadny život. Takýto záver nemôže plynúť ani z poskytnutia prvej pomoci, aj keď ho možno hodnotiť pozitívne.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody, že sa odsúdený polepšil (boli mu postupne zmierňované skupiny v rámci vnútornej diferenciacie), zaujal kritický postoj k trestnej činnosti, podľa vlastných záujmov sa aj zapájal do prednáškovej činnosti, no odsúdený nepreukázal, že sa skutočne napravil a uvedomil si svoje zlyhania. Odsúdený nedefinoval a nekonkretizoval žiaden dôvod, ktorý by nasvedčoval jeho zmene osobnosti, jeho zmene v prioritách.

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda očakávanie, že odsúdený povedie riadny život, túto súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktoré je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu, povedie riadny život, teda život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. Pre uvedený záver teda nepostačuje len kladné hodnotenie ústavu súvislosti s podanou žiadosťou o podmiennečné prepustenie a taktiež dostatočným nemôže byť ani to, že odsúdený sa počas výkonu trestu odňatia slobody správa v súlade s ústavným poriadkom a v zásade plní stanovené ciele programu zaobchádzania či je pracovne zaradený. Odsúdený nie je v ústave na výkon trestu odňatia slobody prvýkrát, v minulosti už trest vykonával, bol aj podmiennečne odsúdený a aj podmiennečne prepustený, teda mal viac možností preukázať polepšenie v tom smere, že bude rešpektovať právne či spoločenské normy. Uvedené očakávania odsúdený ale nesplnil. Súd má za to, že odsúdený vzhľadom na svoju osobu a charakter trestnej činnosti, ktorej sa v minulosti dopúšťal, nedávajú záruku ani v súčasnej dobe, že odsúdený sa práve aktuálne vykonávaným trestom odňatia slobody skutočne polepšil a že je možné od neho očakávať, že povedie riadny život. Podľa názoru súdu práve výchovným pôsobením trestu je naplňovaný jeho účel a tento účel trestu preto nemôže byť ďalej napĺňaný už len formou jeho podmiennečného prepustenia, keďže odsúdený sa dostane do rovnakého prostredia, v akom sa už aj v minulosti dopustil trestného konania.

Na verejnom zasadnutí odsúdený neuviedol nič, žiadnu motiváciu, nepopísal žiadnu zmenu. K svojej osobe neuviedol nič, skonštatoval, že spáchanie trestných činov ľutuje a uvedomuje si nesprávnosť svojho konania.

Súdu je, samozrejme, známy nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 36/2022 zo dňa 24. 05. 2022, v ktorom je, okrem iného, deklarované, že posúdenie predpokladu riadneho vedenia života v budúcnosti nemôže predstavovať mechanický odkaz na predchádzajúcu kriminálnu minulosť, avšak v konkrétnom prípade je nutné na kriminálnu minulosť odsúdeného prihliadnuť. K páchaniu trestnej činnosti sa teda opakovane vracia a aj vzhľadom na osobu odsúdeného a postoj k páchanej trestnej činnosti (nepoučil sa z predchádzajúcich odsúdení) je dôvodný predpoklad, že by tomu tak bolo i v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu.

Odsúdený síce participuje na programe zaobchádzania, napriek tomu zmenu vlastnej osobnosti neprezentoval. Je hodnotený pozitívne, avšak osobný rozvoj nenapreduje. Voľný čas trávi len podľa vlastného uváženia aktivitami, ktoré ho bavia. Počas celej doby výkonu trestu odňatia slobody mu bola udelené odmeny za plnenie si pracovných povinností a jedna za príkladný čin, bolo mu dvakrát povolené opustiť ústav, avšak ani jedna odmena sa netýkala rozvoju jeho osobnosti.

O skutočnej premene a polepšení sa teda odsúdený súd nepresvedčil. Neuviedol žiadnu motiváciu zlepšiť sa, napraviť sa, nedopúšťať sa trestnej ani inej protiprávnej činnosti.

Aj keď mal viacero možností, ani v jednom z predchádzajúcich odsúdení sa nepoučil a úmyselnú trestnú činnosť páchal ďalej. Dá sa povedať, že sa adaptoval na podmienky ústavu na výkon trestu odňatia slobody, čo ale môže súvisieť aj s predchádzajúcimi skúsenosťami s výkonom trestu odňatia slobody.

Hoci teda aj z hodnotenia ústavu vyplynuli čiastočne pozitívne závery a kladné hodnotenie osoby odsúdeného, tieto nepostačujú na to, aby bolo možné od odsúdeného očakávať, že povedie riadny spôsob života.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody mal súd za preukázané, že odsúdený preukazuje polepšenie len v malej miere, získal disciplinárne odmeny, zúčastňuje sa prednáškovej činnosti (podľa vlastných záujmov), je pracovne zaradený. Motivácia odsúdeného, aby bol podmiennečne prepustený, ostala neodôvodnená. To, že participuje na programe zaobchádzania, že sa správa slušne voči personálu, ešte neznamená, že v podmienkach slobody bude jeho konanie totožné. Súd nepresvedčil, že on sám sa zmenil a zmenil životné priority a hodnoty, z ktorých by mohli vyplynúť záruky, že povedie riadny život. Práve však výchovným pôsobením trestu odsúdený participuje na programe zaobchádzania, kedy prostredníctvom neho je napĺňaný aj účel trestu. Odsúdený sa síce adaptoval v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, no poučenie si z tohto svojho konania neodniesol, nakoľko v minulosti svoj život nezmenil. O skutočnej zmene jeho hodnôt a postoja súd nebol po vykonanom dokazovaní presvedčený. Nijako nekonkretizoval dôvody podmiennečného prepustenia a zmeny jeho postoja.

Je však zistiteľné a aj preukázané, že odsúdený sa dopúšťal trestnej činnosti opakovane. Bol odsúdený opakovane, predchádzajúce odsúdenia mu tak neboli ponaučením. O čom svedčí aj tá skutočnosť, že bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Osobnosť odsúdeného, spôsob vedenia jeho života, jeho kriminálna minulosť (14 záznamov v registri trestov) a závažnosť spáchanej trestnej činnosti (čo do počtu opakovania skutkov) v súhrne zakladajú dôvodnosť obavy, že by sa odsúdený na slobode mohol dopustiť ďalšej protispoločenskej činnosti.

Pri rozhodovaní o žiadosti, resp. návrhu o podmiennečné prepustenie je vždy dôležité skúmanie, či odsúdený doteraz vykonaným trestom preukázal nápravu a či je možné očakávať, že povedie riadny život. Podľa názoru súdu odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody ešte nedospel k prehodnoteniu životných priorit a k tomu dospeje až po tom, čo bude naďalej aktívne participovať na programe zaobchádzania.

Na základe vyššie uvedených skutočností má súd za to, že ďalší výkon trestu je u odsúdeného A. B. potrebný a odôvodnený, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietol.

Poučenie:

2 7PP/21/2025

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do 3 pracovných dní od oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.